

PRZYRZĄDZAĆ SIĘ (2) *vb impf*

praes 1 sg przyrządzam się (1). ◇ [*praet* 3 sg *m* przyrządzał się.] ◇ *imp* 2 sg przyrządzaj się (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. przyrządzić.

Przygotowywać się na określoną sytuację; apparare, instruere, praecingere, procingere Calep; accingere (se), accingi, aptare se, comparare se, moliri, ornare, parare se, praesternere Cn (2) : Procingo, Praecingo, instruo et apparo – Przirządzam się. Calep [851]b.

[*przyrządzić się dla kogo*: Cimon był człowiek bardzo bogaty. Ten się wtawicznie w domu dla podróżnych a w bogich ludzi przyrządzał/ tak/ iż kto się jedno trafił/ ten już do gotowego przyfzedł/ a dobrze się na wszystkim miał. CiceroKosz I3 (*Linde s.v. przyrządzić*).]

przyrządzić się ku czemu (1): Morti ipsi adventanti paululum procede obviam, Ku nādchodzącej śmiercy się przyrządzaj. *Mącz* 44c; [[*mówi Jezus*:] A thego [*dla*], iako yedna owieczka ssmyerna y baranek nyepowynny, ku czierpienyv barzo pokornye przirządzam sie. *SprChęd* 27].

Synonimy: gotować się, przyprawiać się, przysposabiać się.

Formacje współrdzenne cf RZĄDZIĆ.